

РЕШЕНИЕ

№ 7308

гр. София, 16.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10140** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от П. К. С., против Решение № Ц 2133 21-64 на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/62 от 18.08.20 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което е разпореден отказ да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя по реда на чл. 69б, ал. 2, чл. 68, ал. 1-2 и чл. 9а, ал. 2 от КСО.

В жалбата се изразява несъгласие с така постановеното решение, като не са изложени съображения, досежно незаконосъобразността му.

В с.з. жалбоподателят П. К. С. – редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. А., която счита, че административният орган не е изпълнил указанията на съда, дадени в решението на ВАС, въпреки че служебно е изискал информация от работодателя, но не е получена от ответника, поради липса на трудово досие в архива на П. С.. Счита също, че липсата на тази документация не може да бъде използвана като мотив за определяне на категорията за процесния трудов стаж, тъй като тя е установена по вина на основния работодател. Тези неизяснени обстоятелства не следвало да се тълкуват в нарушение интересите на жалбоподателя. Административният орган следвало да приеме, че П. С. е изпълнявал функции в трудовата си дейност, които характеризират втора категория труд, видно от УП 2 и УП 3, които са приложени по делото и не са оспорени от ответника. Счита жалбата за основателна. Моли решението да бъде отменено. Претендирам разноски в размер на

400 лева.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ТП НА НОИ С. ГРАД – редовно призован, се представлява от юрк. П., който моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението да бъде потвърдено. Същото било законосъобразно, мотивирано и издадено съгласно административния ред. В него подробно били изложени мотивите относно решението на административния орган. Относно твърдението за неспазване на предписанията на ВАС, същите били изпълнени, което било видно от писмата, приложени по преписката. Контролните органи на ТП на НОИ установили, че се съхраняват разплащателните ведомости. С оглед на факта, че липсват други първични документи относно трудовото правоотношение на жалбоподателя, но били открити разплащателни ведомости и е установено, че лицето е полагало труд, който не е от втора категория. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прав възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, въз основа на съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

П. К. С. е предявил Жалба с вх. № Ц1012-21-716 от 08.09.2020 г., срещу Разпореждане № [ЕГН]/62 от 18.08.2020 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което е разпореден отказ да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на жалбоподателя по реда на чл. 69б, ал. 2 от КСО, чл. 68. ал. 1 - 2 от КСО и чл. 9а, ал. 2 от КСО.

Недоволен от постановеното разпореждане, П. К. С. го обжалвал в законоустановения срок с претенцията, че с Решение № 4617 от 21.04.2020 г. на Върховния административен съд на Република България, е отменено Решение № 2153-21- 128 от 07.05.2019 г. на Директор на ТП на НОИ - С.-град потвърждаващо Разпореждане № [ЕГН]/19 от 08.03.2019 г. на Длъжностното лице по ПО. Видно от Решението на ВАС, следвало да се съберат доказателства във връзка със съдържанието на трудовото досие на жалбоподателя, включително и от Държавен архив, за длъжностните характеристики за заеманата от него длъжност „електротехник" в ДСО „М.“ тъй като е останал неизяснен въпросът дали трудовите функции, които е осъществявал за периода от 24.04.1978 г. до 23.07.1979 г., се отнасят до прякото участие в ремонта и поддържането на моторни превозни средства.

П. К. С. счита, че размера на зачетения осигурителен стаж не съответства на действително придобития от него стаж. Смята, че отново неправилно е зачетен от трета вместо от втора категория труд, периода от 24.04.1978 г. до 23.07.1979 г., през която е работил на длъжност „ел. техник" в предприятие „М. и АД – С., като твърди, че работниците по поддържане на техниката по автосервизите били осигурявани за втора категория труд.

След разглеждане и обсъждане на всички доказателства, съдържащи се в пенсионната преписка на жалбоподателя., АО установил следното:

Жалбата била редовна, подадена е от надлежна страна в срока по чл. 117, ал. 2. т. 1 от КСО, поради което е процесуално допустима и подлежала на разглеждане в настоящото производство.

Разгледана по същество, жалбата била неоснователна поради следните съображения:

13.02.2015 Видно от данните в пенсионната преписка, по Заявление № МП-129612 от 04.11.14 г. на П. К. С. било направено искане за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/ или ОСВ, с Разпореждане № [ЕГН] от 05.01.2015 г. на длъжностно лице по ПО била отпусната лична пенсия за ИОЗ на жалбоподателя и е посочено, че с последващо разпореждане ръководителят по ПО ще се произнесе по искането за лична пенсия за ОСВ. В тази връзка, с Разпореждане № [ЕГН]/12 от 13.02.15 г. бил разпореден отказ за отпускане на лична пенсия за ОСВ поради неизпълнени условия на чл. 68. ал. 1-2 от КСО и на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО. Видно от приложения в пенсионното досие опис на осигурителния стаж на лицето, изготвен в пенсионното производство, стажът от 24.04.1978 г. до 23.07.1979 г. в ДСО „М.“ на длъжност „електротехник“ е зачетен от трета категория труд.

По Жалба № ЖЦ-197 от 23.02.2015 г. на П. С. срещу разпореждането от 13.02.15 г. е постановено Решение № РО-232 от 02.04.2015 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, е което жалбата е оставена без уважения като неоснователна, вкл. и досежно категорията труд на стажа в ДСО „М.“. Решението било получено лично от П. С. на 06.04.2015 г., не е обжалвано и е влязло в законна сила.

С Молба № 2113-21-2997 от 21.04.2016 г. П. К. С. твърди, че представя осигурителен стаж от втора категория труд в размер 16 години и 18 дни. Във връзка с образец УП-3 № 24/18.04.2016 г. издаден от [фирма], от осигурителя била поискана информация относно длъжността „ел. техник“, както и длъжностна характеристика на същата. В отговор с писмо с вх. № 2113-21 -2997#4 от 26.07.2016 г. от [фирма] била потвърдена информацията в посочения образец и е уточнено, че П. К. С. е работил на длъжност „ел. техник“ в звено - група по поддържане на камерите за боядисване на автомобилите, камерите за сушене на автомобилите след като са боядисани и др., за периода от 24.04.1978 г. до 23.07.1979 г. Пенсионният орган е уведомен и че не може да бъде представена длъжностна характеристика.

Съобразявайки събраните доказателства, с Разпореждане № [ЕГН]/63 от

19.08.2016 г. длъжностното лице по ПО на основание чл. 68, ал. 1 и 2 и чл. 69б, ал. 2 от КСО отново разпоредило отказ да бъде отпусната исканата пенсия за ОСВ, като отново е зачело стажа в [фирма] от трета категория труд.

Във връзка с Жалба № 1012-21-1301 от 26.08.2016 г. на П. С., срещу разпореждането от 19.08.2016 г. е постановено Решение № 2153-21-8 от 16.01.2017 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град жалбата на лицето от 26.08.2016 г. била оставена без разглеждане като неоснователна, като е прието, че стажът в [фирма] правилно е зачетен от трета категория труд. В решението има произнасяне и относно стаж за периода от 01.11.1987 г. до 30.11.1987 г. в размер на един месец, положен на длъжност „общ работник“ в [фирма] от втора категория труд, който се дублира със стаж в ДСО „Е.“ за периода от 09.01.1984 г. до 03.12.1987 г., също от втора категория труд. Същият не бил зачетен на основание чл. 38, ал. 11 от НПОС, според който ако през календарния месец лицето е било осигурявано на различни основания, за осигурителен стаж се зачита не повече от един месец.

Видно от известие за доставяне, решението по чл. 17 от КСО е получено от З. С., съпруга на жалбоподателя, на 20.01.2017 г. Същото се счита връчено по реда на чл. 46, ал. 2 от ГПК - на пълнолетен от домашните на жалбоподателя, който се е подписал на известието. Решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Със Заявление № 2113-21-659 от 18.01.2019 г. П. К. С. отново поиска лична пенсия за

ОСВ, като приложил изискуемите документи за преценка на претендираното право, вкл. образец УП-3 № 37/15.01.2019 г., издаден от [фирма], с който спорният период от 24.04.1978 г. до 23.07.1979 г. е определен от втора категория труд на основание чл. 66г от ПКТП /отм./.

С Разпореждане № [ЕГН]/19 от 08.03.2019 г. бил разпореден отказ за отпускане на исканата пенсия, като в мотивите е посочено, че периодът от 24.04.1978 г. до 23.07.1979 г. е зачетен от трета категория труд като непопадащ в приложното поле на т. 66г от ПКТП /отм./.

По Жалба № 1012-21-396 от 19.03.2019 г. на П. С., срещу разпореждането от 08.03.2019 г. е постановено Решение № 2153-21-128 от 07.05.2019 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, е което жалбата е оставена без уважение като неоснователна, вкл. и досежно категорията труд на стажа в ДСО „М.“.

Решение № 2153-21-128 от 07.05.2019 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град е обжалвано по реда на чл. 118 от КСО пред Административен съд София-град. По образуваното административно дело № 5933/2019 г. по описа на АССТ, 13 с-в. съдът се е произнесъл с Решение № 5865/10.10.2019 г., с което е отхвърлил жалбата на П. К. С. срещу Решение № 2153-21-128 от 07.05.2019 г.

Недоволен от постановеното му от АССГ решение, П. С. го обжалвал с касационна жалба пред Върховен административен съд, по която е образувано административно дело № 14285/19г. по описа на ВАС. С решение № 4617/21.04.2020 г. ВАС отменил Решение № 5865/10.10.2019 г. на АССГ, отменил и Решение № 2153-21-128 от 07.05.2019 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, като върнал преписката на длъжностното лице по ПО в ТП на НОИ С.-град за ново произнасяне.

Видно от мотивите посочени в решението от 21.04.2020 г. на ВАС. за съдът остава неизяснен въпросът за съдържанието на понятието „електротехник” в звено- група по „поддържане“ в ДСО „М.“ и посочва задължителни указания към административният орган да се изиска доказателства във връзка със съдържанието на трудовото досие на П. К. С., включително и от Държавен архив, за длъжностните характеристики за заеманата длъжност „електротехник“ в ДСО „М.“ и за трудовите функции, които е осъществявал за цитирания период, с уточнение дали се отнасят до пряко участие в ремонта и поддържането на моторни превозни средства сред изброените в т.66г. ПКТП /отм./.

В изпълнение на указанията дадени от ВАС в горепосоченото решение било изпратено писмо с изх. №1012-21-742#4 от 10.06.2020 г. до Държавна агенция „Архиви” с искане за представяне на информацията относно наличието на документи свързани с трудовото правоотношение /трудово досие, длъжностна характеристика и др./ на П. К. С. в ДСО „М.“.

С отговор вх. №1012-21-742#4/06.07.2020 г. ДА „Архиви” уведомила РО, че след извършено издирване във фонда на Държавно стопанско обединение (ДСО) „М. и автосервиси” - клон С., съхраняван в Държавен архив С., било установено, че не е приета на съхранение търсената документация за П. К. С.. От агенцията била предоставена информация, че според наличните при тях данни правопреемник на [фирма] е дружеството [фирма].

До електронният адрес за кореспонденция с [фирма] на 17.07.2020 г. било изпратено съобщение за представяне на наличната в дружеството документация за П. С.. В отговор, от дружеството постъпила информация, че не са издавали документи за П. С. и посочили [фирма], като дружеството, което може да съхранява търсената

документацията за правоотношението на жалбоподателя за съответния период, както и данни за анулиране на УП 3 № 67/23.12.2016 г. издадено за същия период.

С писмо изх. №1012-21-742#3/20.07.2020 г. от [фирма] е изискано потвърждение на издаденото от тях УП — 3 №37/15.01.2019 г., както и представяне на наличната документация в трудовото досие на П. С. за период от 24.04.1978 г. до 23.07.1979 г.

В отговор с писмо № 1012-21-742#5 от 12.08.2020г. от [фирма], уведомили АО, че не съхраняват трудово досие или длъжностна характеристика. Жалбоподателят фигурирал само в разплащателни ведомости, видно от които е работил като „електротехник” в отдел „Енерго механичен”.

При така изяснената фактическа обстановка и с оглед на изложеното, решаващият административен орган приел, че осигурителния стаж като „ел. техник“ за периода от 24.04.1978 г. до 23.07.1979 г. е трета категория труд, тъй като не попадал в хипотезата на т.66г от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране (ПКТП) (отм.). В последния от втора категория труд бил стажът на автосервизните работници от фирма „М.” съгласно списъкът към т. 53б, където длъжността , “ел. техник” не била посочена.

Предвид изложеното с Разпореждане № [ЕГН]/62 от 18.08.2020 г. на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ С.-град правилно била определена категорията труд на стажа, придобит от жалбоподателя в [фирма], поради което жалбата на П. С. следвало да бъде оставена без уважение като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО и от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, с оглед на което е процесуално допустима.

При разглеждането по същество и след проверка на оспорения административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК на основанията по чл.146 от АПК, съдът приема жалбата за неоснователна, а решението като правилно и законосъобразно като краен резултат, но по различни от изложените съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл.117, ал.1, т. 2 от КСО - ръководителят на териториално поделение на НОИ, какъвто се явява директорът. Същото съдържа всички съществени елементи на формата на индивидуален административен акт, установени с чл.59, ал.2 от АПК. Посочени са фактическите и правни основания, мотивирали постановеното решение.

При издаването на акта не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

В рамките на законоустановена компетентност ръководителят по пенсионно осигуряване, съобразно фактите, установени въз основа на представените от лицето документи, е постановил разпореждане Разпореждане № [ЕГН]/62 от 18.08.20 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което е разпореден отказ да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя по реда на чл. 69б, ал. 2, чл. 68, ал. 1-2 и чл. 9а, ал. 2 от КСО.

Срещу това разпореждане е подадена жалба Жалба с вх. № Ц1012-21-716 от

08.09.2020 г., във връзка с която е постановено Решение № Ц 2133 21-64 на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/62 от 18.08.20 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

Предвид горното съдът приема, че Решение № Ц 2133 21-64 на Директора на ТП на НОИ С.-град е валиден акт, издаден в надлежна форма, при липса на съществени нарушения на процедурните правила.

По съществуващото на спора, съдът счита, че обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон и неговата цел, предвид следното:

Правният спор се свежда до преценка наличието на материално –правните предпоставки на разпоредбата на б9б, ал. 2, чл. 68, ал. 1-2 и чл. 9а, ал. 2 от КСО.

Съдът счита, че административната инстанция е изпълнила указанията дадени с Решението от 21.04.2020 г. на ВАС. С него се разпорежда да бъде изяснен въпросът за съдържанието на понятието „електротехник“ в звено-група по „поддържане“ в ДСО „М.“. Предвид това са изискани доказателства за заеманата длъжност „електротехник“ в ДСО „М.“ и за трудовите функции на С., които е осъществявал за цитирания период и е уточнено те отнасят ли се до пряко участие в ремонта и поддържането на моторни превозни средства, сред изброените в т. 66г ПКТП /отм./.

В изпълнение на указанията дадени от ВАС е изпратено писмо с изх. №1012-21-742#4 от 10.06.2020 г. до Държавна агенция „Архиви“ с искане за представяне на информацията относно наличието на документи свързани с трудовото правоотношение /трудова досие, длъжностна характеристика и др./ на П. К. С. в ДСО „М.“.

С отговор вх. №1012-21-742#4/06.07.2020 г. ДА „Архиви“ уведомява РО, че след извършено издирване във фонда на Държавно стопанско обединение (ДСО) „М. и автосервизи“ - клон С., съхраняван в Държавен архив С., е установено, че не е приета на съхранение търсената документация за П. К. С.. От агенцията е предоставена информация, че според наличните при тях данни правопреемник на [фирма] е дружеството [фирма].

До електронният адрес за кореспонденция с [фирма] на 17.07.2020 г. е изпратено съобщение за представяне на наличната в дружеството документация за П. С. и в отговор, от дружеството е постъпила информация, че не са издавали документи за П. С. и е посочена [фирма], като дружеството, което може да съхранява търсената документацията за правоотношението на жалбоподателя за съответния период, както и данни за анулиране на УП 3 № 67/23.12.2016 г. издадено за същия период.

С писмо изх. №1012-21-742#3/20.07.2020 г. от [фирма] е изискано потвърждение на издаденото от тях УП — 3 №37/15.01.2019 г., както и предоставяне на наличната документация в трудовото досие на П. С. за период от 24.04.1978 г. до 23.07.1979 г.

В отговор с писмо № 1012-21-742#5 от 12.08.2020г. от [фирма] са уведомили АО, че не съхраняват трудово досие или длъжностна характеристика. Жалбоподателят фигурира само в разплащателни ведомости, видно от които е работил като „електротехник“ в отдел „Енерго механичен“.

При така изяснената фактическа обстановка, на базата на събраните по делото доказателства, съдът счита, че правилно решаващият административен орган е приел, че осигурителния стаж като „ел. техник“ за

периода от 24.04.1978 г. до 23.07.1979 г. е трета категория труд, тъй като не попада в хипотезата на т.66г от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране (ПКТП) (отм.). В последния от втора категория труд е стажът на автосервизните работници от фирма „М.“ съгласно списъкът към т. 53б, където длъжността , “ел. техник” не е посочена, в тази връзка с Разпореждане № [ЕГН]/62 от 18.08.2020 г. на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ С.-град правилно е определена категорията труд на стажа, придобит от жалбоподателя в [фирма].

По изложените съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

В обобщение на гореизложеното и съобразно установеното от фактическа страна, съдът приема, че като краен резултат оспореното решение е правилно и законосъобразно, съобразено с материалния закон и неговата цел.

Събраните по преписката доказателства сочат наличието на всички елементи от фактическия състав, съставляващ основание за издаване на разпореждане, с което е разпореден отказ да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя по реда на чл. 69б, ал. 2, чл. 68, ал. 1-2 и чл. 9а, ал. 2 от КСО, като преценката на административния орган е формирана при цялостно изясняване на фактите и липсват процесуални нарушения, поради което Решение № Ц 2133 21-64 на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/62 от 18.08.20 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване е правилно и законосъобразно, а подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на жалбоподателя следва да бъдат възложени направените по делото разноски от ответната страна за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното, Административен съд София-град, Трето отделение, 71 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на П. К. С., против Решение № Ц 2133 21-64 на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/62 от 18.08.20 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което е разпореден отказ да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя по реда на чл. 69б, ал. 2, чл. 68, ал. 1-2 и чл. 9а, ал. 2 от КСО.

ОСЪЖДА П. К. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата в размер на 100 лв., представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване чрез Административен съд – София град пред Върховен административен съд на РБ - С. в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл.138, ал.1 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: